

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת חקת

תשפ"ו

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר. (יט ב)
והקשו המפרשים למה כתוב חקת התורה ולא חקת הפרה, ויש לפרש על פי המבואר במדרש (שמות רבה לח ועוד הרבה מקומות) ש-זאת מרמז על ברית מילה, בזאת יבא אהרן אל הקודש. וכמו כן כאן, שמרמז על ברית מילה, ו-חקת. הרמז, בחקיקה, שצורת לימוד התורה צריכה להיות שתהיה התורה חקוקה בו, כמו שהמילה חקוקה באדם, והכוונה שצורת הלימוד צריכה להיות בחזרה ובשינון הרבה פעמים עד שיחקק בלבו ולא ישכח לעד, כסימן החקוק על לוח שנשאר לעולם, וכן נאמר שאיסור שכחת התורה היא עד שישב ויסירם מלבו:

אל תירא אותו. ופי' בזוהר שהיו מתייראים מאות מילה שניתן בבשר על ידי אברהם אבינו עליו השלום שהיה מבני ביתו שנימולו אתו, ויש ללמוד מזה מוסר השכל שצריך לחפש בחבירו כל מדה טובה שנמצא בו ויחשבו בעינינו בכל מיני החשיבות שיש בה במדה זו אצל חבירו, לא די שהיו מתייראים שהיה נימול אף גם זאת משום שנתנה בו על ידי אברהם אבינו עליו השלום, ועוד יש ללמוד מזה עד כמה צריך להבין להשתדל שיהיה נעשה מצות מילה על ידי היותר הגון שיוכל למצאו: (שבט מיהודה)

הסיבה **שמשו פחד מעוג מלך הבשן** היתה כיון שנימול יחד עם אברהם אבינו והיה לו כח המילה מה שאין כן בני ישראל לא היו אז נימולים וכדכתיב (יהושע ה) וכל העם הילודים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו וגו' ולכן גם כשרצה משה רבינו לנצח את כוחו של עוג היה זה על ידי דמחיה בקרסוליה וכדאיתא (בברכות נד:) היינו שהיכהו ברגלו בכח המילה ובוזה החליש כוחו נגד בני ישראל: (פני מנחם)

זכות שיעור תורה של שעה אחת בשבוע

בעיר אודסה שבאוקראינה, יהודי בשם איגור, בגיל ארבעים ושמונה שנים, שאינו שומר תורה ומצוות לעת עתה, הקפיד על דבר אחד בקביעות – להגיע פעם בשבוע לשיעור תורה, ובוה הסתכם יהדותו, באחד השיעורים דיבר הרב על אברהם אבינו, כיצד לאחר שנכנס בברית המילה נתווסף לשמו האות ה', ושמו השתנה מאברם לאברהם והמשמעות במילה אברהם. הדברים נגעו עמוק בליבו של איגור, שהחל להתעניין במשמעות הברית והשמות ביהדות, בהחלטה נרגשת ביקש - גם אני רוצה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו, ומיד תוך ימים ספורים ביום ראשון בשבוע החולף, זכה לברך את הברכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו, ונקרא שמו בישראל - יוסף יצחק, יצחק כתרנום לשמו איגור, ויוסף כסמל לתוספת של חיים טובים, תורה וקדושה, בסעודת הברית הודגש המסר הגדול: לעיתים שעה אחת קבועה של תורה בשבוע יכולה לפתוח לב יהודי ולהוביל למהפך של חיים.

באותו מעמד התקיים גם ברית לבחור בגיל 15 שלומד בבית הספר היהודי ובקש להיות חלק מהעם היהודי, ונקרא שמו בישראל "שאלו פֶּלֶב".
פרשת השבוע מתחיל וזאת חקת התורה, פירשנו בה חק התורה כשיש לאחד חק קביעות בלימוד התורה זה גורם לו לחקוק בו חקיקה לנצח, "על בריתך שחתמת בנו ועל תורתך שלימדתנו" הברית הוא בזכות תורתך שלימדתנו, "זאת הברית" החקיקה בזכות לימודו בתורה, (והתרגום חקת התורה – גזירת אורייתא)

יהי רצון שנוכח להבין ולהשכיל בתורה הקדושה ויחקק בנו בחקיקה קבועה מצוות השם בשמחה.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וישמע הכנעני וגו' וילחם בישראל. (כא א) נראה שבא להלחם אחר ששמע הסתלקות ענני כבוד, כי כבר ידע מתוקף גבורת ישראל ואי אפשר להלחם עמהם, אך במדבר לא מלו דלא נשיב רוח צפונית והטעם דלא נשיב דלא לבדור ענני כבוד ואם כן שפט הכנעני עכשיו שאין ענני כבוד יהיה רוח צפונית ועל כן ימולו עצמן, כי מהיכי תיתי יעצלו שעה אחת מבלי להימול ועל כן מיהר לבוא כי כאשר נימולים והם חלופים והיותם כואבים בקל ילחמו בם וינצחם כמעשה בני יעקב בעיר שכם: (תפארת יהונתן)

וידבר העם באלקים ובמשה. (כא ה) החתם סופר הביא ממה שנאמר ביהושע כל העם היוצא ממצרים וגו' מתו במדבר וגו' כי מולים היו כל העם היוצאים וגו' אותם מל יהושע. נראה כאלו תלו מיתת היוצאים בכי מולים היו. והיינו כי הלא לא מתו אלא מחטא לשון הרע שהוציאו רבה על עצים ואבנים, ומזה יש ללמוד בקל וחומר גדול פגם של מדבר לשון הרע על ה' ועל משיחו, אם כן לכאורה יותר היה ראוי לעונש דור האחרון שבהם סוף מ' שנה, דכתיב וידבר העם באלקים ובמשה. גם כי באמת נענשו בנחשים השרפים, מכל מקום היה עונשם קל, ומיד ריחם עליהם הקדוש ברוך הוא על ידי נחש נחושת של נס, והלא יפלא הדבר. והאמנם נראה הטעם, כי ברית הלשון וברית המעור משותפים ומצורפים, והמקודש בברית המעור ונימול, הוא פוגם פגימה רבה על ידי לשון הרע, מה שאין כן מי שלא זכה לברית המעור, אין פגימתו בלשונו פוגם כל כך, על כן מתו כל העם היוצאים בדברם רק על עצים ואבנים, כי מולים היו כל העם היוצאים. והיה פגימתם עושה רושם עצום, מה שאין כן הילודים במדבר לא מלו ולא הגיע פגימת לשונם כל כך אפילו בדברם באלקים ובמשה ואותם מל יהושע: (דרשות חת"ס רע"ב ב)

אז ישיר ישראל. (כא יז) אז ישיר. בזכות המילה נעשה להם נס זה בדם, לכך בתחילה (בתחילת המילה רמזו) אז בגימטריא ח' כנגד ח' ימי מילה, וזהו אשד הנחלים. סופי תיבות דם, בשביל שפיכות דם כנחלים, וגם אשד לשון שפיכה, הנחלים. אותיות חן מילה, הרי בזכות מילה היה: (חתן דמים)

אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה. נראה לרמזו כי ידוע ג' דברים חסרונן הוא יתרון והם צדקה ומילה וענוה, כי בצדקה אמרו מלח ממון חסר ובענוה מאן דאיהו זעיר איהו רב והמילה נראה מכחיש כח המוליד אבל אדרבה המילה פרים ורבים יותר, וידוע כי ראש הגוייה הוא הנקרא אבר בסתם והוא הנקרא באר אותיות אבר כי הוא באר מים חיים להוציא משם בנים ותולדות חיים וקיימים, וזה שכתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת. רצה לומר שירה של המילה שנקראת זאת כנוצר במדרש עלי באר. אל תחשובו שזה החסרון שכורת הערלה ממנה הוא מוריד כוחו ומחלישו אלא אדרבה עלי באר. שהחסרון הזה גורם לו יתרון ועליית כח יען כי ענו אותיות ענו הוא הדומה לה למצוה הזאת שגם שם תמצא בענין בחוש הריאות דמאן דאיהו זעיר איהו רב דנמצא החסרון הוא גורם היתרון, ועל דרך זה פירשנו בסיעתא דשמיא רמז הכתוב (תהלים קלו) שבשפלינו זכר לנו. כי על ידי שזכינו לענוה זכינו לזכר שנקיים בו מצות מילה כי הם דומים זה לזה וחד טעמא אית להו ודו"ק: (מלאך הברית)

אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו. (כא לד) ופירש בזוהר הקדוש שמשם רבינו פחד מאות הברית שהיה בעוג, שנימול עם אברהם אבינו כיון שהיה מילידי ביתו, ולכן פחד שתעמוד לו זכותו, והראיה, שחי כל כך הרבה שנים, וגם עוג שמח, שאמר שהוא נימול לפני יצחק, ולכן יצליח במלחמה, ועל זה אמר לו ה', אל תירא אותו. שכיון שלא שמר את אות הברית, נתתיו בידך. וזה לשון הזוהר הקדוש, ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו. תרין אותו אינון שלימין באורייתא בתרין ווי"ן חד דא וחד עד דרוש אחיך אותו. מאי טעמא, בגין דאינון אות ממש, עד דרוש אחיך. אחיך ממש אותו דבעי לפרשא ההוא אות דההוא אבידה, אוף הכא, דין אותו, דא עוג דאתדבק באברהם, ומאנשי ביתיה הוה, וכד אתגזר אברהם מה כתיב וכל אנשי ביתו וגו'. דא עוג דאתגזר עמיה וקביל האי את קדישא, כיון דחמא עוג דישראל מקרבין גביה, אמר, הא ודא אנא אקדימנא זכותא, דקאים לון ודא שוי לקבליה. ביה שעתא דחיל משה, היך יכיל לאעקרא רשימא "דרשים אברהם", אמר ודאי הא ימינא דילי מית דהא ימינא בעיא להאי...מיד אמר קודשא בריך הוא, אל תירא אותו. לא תדחל לההוא את דיליה, ואפילו לימינא לא איצטריך, כי בידך נתתי. שמאלא דילך יעקר ליה מעלמא, דהא הוא פגים רשימא דיליה, ומאן דפגים להאי את אתחזי לאתעקרא מעלמא...עכ"ל:

ר' פישל סופר הביא, שמעתי מפה קדוש אאמו"ר זצ"ל, בלמדנו סוגיא דסימנין דאורייתא, (בבא מציעא כז:): תא שמע עד דרוש אחיך אתו. וכי תעלה על דעתך שתחזירנו לו קודם שידרשנו, אלא עד שתדרוש את אחיך אם רמאי הוא או לא, מאי לאו בסימנין, שמע מינה סימנין דאורייתא. ופירש על דרך דרוש דזה משתמע מן הפסוק עד דרוש אחיך אתו. זאת אומרת שתדרוש ממנו אותו כלומר הסימן שלו...אותו הכוונה על אות המילה וכמבואר בזוהר הקדוש...וזה גם כן כוונת הכתוב שנאמר בעוג, מפני שהיה עוג מהול, היה משה מתיירא ממנו פן תעמוד לו זכות מילה, ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא, אל תירא אתו. רצונו לומר, אות ברית מילה שלו. ואני הוספתי נופך משלי המשך הפסוק, למה לא תתירא מזכות המילה שלו, על זה השיב הכתוב כנותן טעם "כי בידך נתתי אתו" כלומר המילה לבד בלי מצוה, כמו ערבי מהול אינו אות על בריתו של הקדוש ברוך הוא עם זרע אברהם, רק מילה לשם מצוה יש בה זכות, וזו לא נתנה הקדוש ברוך הוא רק לנו בני ישראל, וזה שאמר הכתוב, כי בידך נתתי אתו. דייקא, דוקא בידך נתתי אות זו של ברית קדש וזכותה רק לנו: (עטרת פז)

אל תירא אותו. בזה"ק (קפד.) דא עוג דאתדבק באברהם ומאנשי ביתיה הוה וכד אתגזר אברהם וכו' דא עוג דאתגזר עמיה וקביל האי את קדישא וכו' ביה שעתא דחיל משה היך יכיל לאעקרא רשימא דרשים אברהם אמר ודאי הא ימינא דילי מית דהא ימינא בעיא להאי וכו' אמר הקדוש ברוך הוא אל תירא אותו לא תדחל להווא את דיליה וכו' כי בידך נתתי שמאלא דילך יעקר ליה מעלמא דהא הוא פגים רשימא דיליה, ע"כ. ויש להבין במה שאמר ימינא בעיא להאי אדרבה בכל מקום ימין מקרבת, ונראה דהנה אברהם איש חסד שהשפיל את עצמו ממדרגתו ועסק לקרב את כל העולם תחת כנפי השכינה ואפילו אנשים פחותים שכסבור ערביים הם שמשתחוים לאבק רגליהם היה רץ אחריהם להכניסם לביתו והשפיע להם לקרבם ולגיירם, על כן זכה שתהיה קדושה עליונה חופפת גם בפרטי אבריו הגשמיים, ועל כן ניתנה לו מצות מילה שהיא להשלים הגוף שיהיו בו שלש האותיות של השם שגם הגוף יהיה מרכבה לשם השם, וכמו כן אנשי ביתו נמולו אתו עד שחלה קדושה גם על אבריהם הגשמיים, ומזה דחיל משה מאחר שגם אבריו הגשמיים יש בהם צד קדושה וכל דבר רע וסטרא אחרא שיש בהם יותר נצוצי קדושה הם חזקים יותר ויותר, והיה סבור משה רבינו עליו השלום כי נצרך ליה ימינא להאי, היינו לפי מה שכתב האר"י ז"ל על מה שאמרו ז"ל (ברכות נח.) נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות דהיינו שנצוצי הקדושה שהיו ברשע נמשכו אחר רב הקדושה, כי טבע החלק להיות נמשך אחר הכלל ונשאר הרשע ריק מנצוצי הקדושה על כן נעשה גל של עצמות, יע"ש: (שם משמואל)

יש להוסיף על פי דקדוק לשון הזוהר הק' "דרשים אברהם" למה הוסיף מלים אלו, ולכאורה יש לומר שבא להוסיף כוונת המטפלים במצווה זו, ומזה פחד שבגלל שאברהם אבינו מלו, אז ידע שזכותו יעמוד לו לעולמים, וכמו שכתוב בספרים הקדושים שכוונת המטפלים משפיע בנימול, וכן יש לדקדק מלשון הגמרא, (ירושלמי כתובות לו) ר' יהושע בן לוי אמר חכים אנא "לגזורה דגזרין ליי". שזוכר מי היה המוהל ולכאורה למאי נפק"מ, וכמעשה שהיה בברית מילה שהאדמו"ר רבי נחום מרחמיסטריווקע זצ"ל היה סנדק, והאדמו"ר רבי אברהם מסלונים זצ"ל היה המוהל, אמר לו המוהל לסנדק: כשיגדל הילד ידע כוחנו [ווער מיר זענען], השיב הסנדק: ווער וויס ווען ניכט מיר, וואס האט געווייזן [מי יודע, אם לא אנחנו מה היה קורה]. וכן יש להוסיף בביאור הרחמן, הוא יברך אבי הילד ואמו ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו, ופירוש שתמיד יהיה תלוי בכוונת המטפלים בו, והסיוע שיש למטפלים בו, הוא ההמשך, ויהי ה' אלקיו עמו, שכיון שנימול הרי שורה עליו שם ה', ולכן אפשר לטפל בו יותר טוב:

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

הרה"ק ר' ברוך בהרה"ק ר' יצחק מיאמפאלי זי"ע	יום ראשון כ"ט סיון
התנא רבי חנניא בן עקשיא	יום שני ל' סיון א'דר"ח תמוז
הרה"ק ר' יחיאל יעקב בהרה"ק ר' אלעזר מקאזניץ זי"ע	
הגאון ר' שלמה ב"ר יהודה אהרן קלוגר זיע"א	
הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זצ"ל בהרה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זי"ע	
היום נימול אברהם אבינו (לפי השיטה המובא בתוספות השלם)	יום שלישי א' תמוז ב'דר"ח תמוז
יוסף הצדיק בן יעקב אבינו ע"ה	
הרה"ק ר' קלונימוס קלמן ב"ר אהרן (מאור ושמש) זי"ע	
הרה"ק ר' שלמה בהרה"ק ר' מאיר נתן מבאבוב זי"ע	
הרה"ק ר' נחמן ב"ר יצחק מהורודנקא זי"ע	יום רביעי ב' תמוז
הרה"ק ר' אברהם (המגיד מטריסק) בהרה"ק ר' מרדכי מטשרנוביל זי"ע	
האדמו"ר מליובאוויטש הרה"ק ר' מנחם מנדל שניאורסון בהרה"ק לוי יצחק זי"ע	יום חמישי ג' תמוז
הגאון ר' שניאור קוטלר זצ"ל	
רבינו יעקב תם מרבותינו הראשונים	יום שישי ד' תמוז
הרה"ק ר' פנחס הורוויץ בעל ההפלאה זי"ע	

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא בשבוע זה

הכיר צורת אליהו הנביא מהברית: פעם אחת סיפר הרה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זצלה"ה לבנו אדמו"ר הזקן מוה"ר אליעזר זאב זצלה"ה האיך שהיתה לו התגלות הראשונה של אליהו הנביא, ותוכן דבריו בזה הלשון, בוא ואספר לך גופא דעובדא היכי הוה, פעם כשהייתי סנדק על איזה ברית מילה וכשישבתי על הכסא ראיתי שאחד נדחף לי ביני ובין המוהל והיה לי לפלא גדול מי הוא זה ואיזה הוא אשר ידחף ויכנס ביני ובין המוהל בעת המילה ותיכף נפל ברעיוני שזהו בטח אליהו מלאך הברית, ומאז כבר לא הורדתי את עיני מהאיש הקטן הזה עם שטריימיל הקטן שעל ראשו, וגם נתן רמז על צורתו הקדושה איזה צורה שהיה לו לאליהו זכור לטוב אז: (רזא דעובדא)

העביר מוהל כי לא החשיב כל כך מצות המילה: בגלילות באבוב היו שני מוהלים והסכימו ביניהם לימול בסירוגין היינו שאחד מהם ימול בברית אחת והשני בברית האחרת, פעם נולד בכפר הסמוך בן זכר ויום המילה חל ביום א' דפסח ביקש המוהל שהגיע תורו את המוהל השני שיסע הוא במקומו להכפר בערב יום טוב יען חפצו עז לחוג עם משפחתו בליל התקדש חג והשני הסכים בתשואת חן, כשהגיעו הדברים לרבנו (הגה"ק מהר"ש זי"ע) העביר את המוהל הראשון מלשמש בשכינותו באומרו, אם המצוה הקדושה הזאת לא חשובה כל כך אצלו עד שיקר בעיניו ביותר לחוג עם משפחתו הרי שזלזל במצוה נשגבה זו הלכך אינו ראוי לעסוק בה עוד, יען קלה היא בעיניו: (תהלת חיים)

אפשר לתת מתנה לחתונה עד שעושים ברית: כ"ק מרן מהר"ש מבאבוב זצ"ל נהג היה ליתן לכל חתן כוס של כסף לדורן דרשה ולברכם בברכת כוס ישועות אשא, סיפר הרה"ח ר' אשר זעליג גאלדמאן שליט"א, אחר החתונה שלו לא אסתיע מילתא לקבל דורון דרשה מאת רבינו, רק אחר שנה ויותר הגיע שליח מאת רבינו ליכנס אל הקודש פנימה לקבל הדורן דרשה, ורבינו זצ"ל כמתנצל על איחור נתנית הדורן דרשה אמר, אינדרהיים האט מען געזאגט שעד שלא עשו ברית יש עוד זמן ליתן דרשה געשאנק: (חדותא דמלכה)

המלאך רפאל מביא רפואה: הגאון ר' שלמה קלוגר, (מובא בחפץ חיים על התורה) ביום שבת לבראד לקבל את הרבנות נתכבד בסנדקאות, ואבי הילד היה מסוכן וכבר היה גוסס וציווה הגאון ר' שלמה קלוגר להכניס הילד בבריתו של אברהם אבינו מיד, ואמרו לו אנשי בראד שמנהגם במקרה כזה להמתין ולקרוא את הנולד על שם אביו, אולם הגאון ר' שלמה קלוגר לא שמע להם ומלו הילד ומיד הוטב לאביו ונתרפא והיו האנשים תמהים ואומרים בעל מופת הוא רבינו, אמר להם הגאון ר' שלמה קלוגר סמכתי יתדותי על דברי חז"ל (הובא ברש"י בראשית יח) ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להציל את לוט, לכאורה יש לדקדק למה הלך רפאל להציל את לוט היה לו להקדוש ברוך הוא לשלוח מלאך אחר אלא שלוט לא היה ראוי לשלוח מלאך מיוחד בשבילו וכיון שרפאל בא בשביל אברהם אבינו לרפאותו אמר לו הקדוש ברוך הוא שאגב אורחא ילך גם להציל את לוט, וכן אבי הילד לא היה כדאי שיבוא אליהו בשבילו לרפאותו אלא כיון שבת בשביל התינוק לברית המילה הלך אליהו הנביא וריפא גם את אבי הילד, כך שמעתי, ואני אומר שאולי היתה לו כוונה אחרת לפי דברי העוללות אפרים שבשעת ברית מילה כשהתינוק בוכה יפה להתפלל כי קולו עולה לשמים בלי מונע מכל קליפה ועל ידו מתקבלות כל התפילות, ולכן ציווה להכניסו לבריתו של אברהם אבינו תיכף ומיד כדי להתפלל בשעת המילה בעד החולה אבי הילד, ופה בעיר קדשנו נוהגים להתפלל בעד חולה ועושים מי שברך לחולים בשעת הברית גם כן לכוונה זו כי השעה מוכשרת ועת רצון היא לשמוע תפילה: (בית ישראל קמא)

ישיבה ליד כסא של אליהו הנביא: סיפר הרה"ק ר' מרדכי מקוזמיר זי"ע, כי בהיותו בן ח' שנים היה פעם אחת עם אביו המגיד הקדוש זצ"ל מטריסק על ברית מילה, וראה בעת שהיה אביו סנדק שישב לידו איש זקן ושאל לאביו מי הוא הזקן היושב אצלך והשיב לו הוא אליהו הנביא זכור לטוב, וצוה עליו אביו שיקח גם הוא כסא וישב ליד האיש הזקן אליהו הנביא ז"ל: (מאמר מרדכי)

לכתחילה לכתוב שהברית לפני חצות: לפעמים כשתלו מודעה בבית הכנסת שהברית יהא אחר חצות, הורה כ"ק אדמו"ר מחב"ד להוריד המודעה ולכתוב שיהא לפני חצות, ובאם יתאחר יתאחר, אבל לכתחילה לכתוב שיהא אחר חצות לא נכון: (רשימת הרה"ח רי"ל גראנער מובא בספר שבח הברית)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות